

עליון

עלוו קבוט סעד

פרשת ויגש

ספר זכריה, פרק ח

(טו) אלה הדברים אשר תעשו דברו אמת איש את רעהו ומשפט שלום שפטו בשעריכם :
(יז) ואיש את רעת רעהו אל תחשבו בלבבכם ושבעת שקר אל תאהבו כי את כל אלה אשר שנתתי
נגם ה' :

(יח) ויהי דבר ה' צבאות אלי לאמר :

(יט) כה אמר ה' צבאות צום הרביעי נצום החמישי נצום השביעי נצום העשירי יהיה לבית יהודה
לששון ולשמחה ולמצודים טובים והאמת והשלום אהבו :

(כ) כה אמר ה' צבאות עד אשר יבאו עמים וישבי ערים רבות :

שעור פרשת שבוע: בני גינזברג

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	16.24	זמן תפילין /טלית	5.47
מנחה א' 14.00	16.35	סוף זמן ק"ש	9.11
ערבית ושיעור הרב		שקיעה	16.45 ← 16.48
שחרית א'	6.45	מנחה א' (בחד"א)	12.45
שחרית ב'	8.30		
קידוש	11.30	מנחה וערבית	16.35
מנחה 12.30, 13.30, 16.05		צאת הכוכבים	17.07
שיעור הרב דוד	16.40	ערבית	20.10
לימוד "בראשית"	16.50		
צאת השבת	17.21	שחרית נוער	7.30

שיעורי הרב דוד לא יתקיימו השבת
אחות תורנית השבת – חגית קאופמן.

צום עשרה בטבת

- 5.03 תחלת הצום
- 12.40 מנחה גדולה
- 16.00 מנחה ב'
- 16.40 לימוד משניות
- 16.55 ערבית
- 17.04 סיום הצום

י' בטבת הוא יום הישלושים' לפטירתו של חיים רבלין :
15.10 יציאה לבית העלמין (מקו לקו) וגילוי מצבה
אחרי ערבית: התכנסות באולם אשל

שבת שלום

אבא נרעד צו ספרת ויעד

פרשת ויגש מסיימת סיפור שהתחיל בפרשת וישב. התורה מביאה את הסיפור לפנינו בכל חומרתו, ומספרת על מערכת היחסים הקשה בין בני יעקב, כאשר הציר המרכזי של הסיפור הוא יוסף הבן האהוב "...וַיִּשְׁרָאֵל, אֶת־אֶת־יוֹסֵף מִקֶּלֶב־בְּנָיו..." (בראשית ל"ז, ג'). אנחנו אמונים על ההגד "מעשה אבות סימן לבנים" ולא פעם שאלתי את עצמי כאם וכמנחת הורים, האם באמת ייתכנו מערכות יחסים כאלה או דומות בין אחים? כבר ראינו קודם לכן את היחסים בין יצחק לישמעאל שלמרות הבדל המעמד ביניהם מצאו דרך להיות אחים, וראינו גם את היחסים בין יעקב ועשיו, שם כבר אימת המוות מידי האח ריחפה מעל יעקב, אבל קשירת קשר לרצח כמו בין האחים האלה טרם ראינו. אין בלבי ספק שהתורה המביאה את הסיפור ללא כחל וסרק רצתה להזהיר מצד אחד את ההורים ומצד שני את האחים ששימו לב - דברים כאלה קרו לגדולי האומה שלנו איננו רשאים להתעלם מאותות מבשרי רעות. מהחלק השכלתני אני עוברת לחלק הרגשי.

הסיפור כולו מצליח לרגש אותי בכל שנה ושנה, כאשר אני לומדת את הפרשות האלה. אני קוראת את תגובתו של יעקב "...וַיִּמָּאן לְהִתְנַחֵם, וַיֹּאמֶר, כִּי־אֶרְדֶּ אֶל־בְּנֵי אֶבְרָם שְׂאֵלָה" (ל"ז, ל"ח). יעקב, כמו הרבה הורים שכולים, שיש לפניהם רק ראיות נסיבתיות על מות יקירם, אינו מאמין שבנו באמת איננו.

אני מצטרפת ליוסף, הבן המיוחד ממשפחה מכובדת, שפתע פתאום הופך לעבד ואחר כך מושלך לכלא בגלל עלילה שאין בכוחו, במעמדו, להפריכה. הוא לא מאבד את צלם הא-להים שבו "...וַיִּתֵּן חֲנוּ, בְּעֵינֵי שָׂר בֵּית־הַסֵּפֶר" (ל"ט, כ"א) גם בבור תחתית הוא מצליח לעזור ולעודד את האנשים סביבו ומתעניין בקורות אותם "...מִדּוּעַ פָּנִיכֶם כַּעֲסִים, הַיּוֹם" (מ', ו').

אני מתרגשת עם יעקב כשנודע לו שבנו האהוב חי "...וַתְּחִי, רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם... עוֹד־יוֹסֵף בְּנֵי, חֵי; אֶלְכָה וְאֶרְאֶנּוּ, בְּטָרְכָם אֲמוֹת" (מ"ח, כ"ז-כ"ח). ואני חוזרת לדברים שאמר סבי מ. ד. קאסוטו ז"ל לתלמידיו, "גם אם היו לפני יעקב כל ההוכחות, ניבא לו לבו, לב אב, שיוסף לא טורף והוא חי וקיים וכי עוד ישוב לראותו." תלמידיו מספרים שדמעה הייתה נקווית בעיניו כשהגיע לרגע של התגשמות התקווה.

ברורה לי ההתרגשות שלי לאירועים בפרשות האלה, אני זוכרת את סבי מקווה שבנו היחיד והאהוב ישוב מהתופת. היו לו עדויות שחי עד היום בו נכנס הצבא האדום לאזור שאליו הובילו אותו שוביו-מעניו, לא היו לו הוכחות שהוא נספה והוא קיווה, הוי כמה קיווה... במילים אלה הקדיש לאבי את ספרו "מאדם עד נוח":

"מוקדש לשם בני נתן"

איש צדיק תמים שחרף את נפשו להצלת בני עדתו

עד שנלכד ברשת האויב

ונעלם בחושך המבול האירופי

(יואל נא להשיבו לביתי מי שאמר מבשן אשיב אשיב ממצולות ים)"

יעקב אבינו זכה לראות את בנו האהוב חי, והיום כשאנו עוסקים בשבויים ובעדרים אנו יודעים כמה סבל עוברים אלה שנשארו מאחור, וסבי ביניהם, גם התיישר וגם לא זכה.

ההתרגשות שלי נוגעת גם לדמותו של יוסף, בעל כתונת הפסים, שמעלה לפניי את אישיותו של אבי נתן הי"ד, גם הוא כמו שאר בני עמנו הושלך לבור תחתית על לא עוול בכפו, הולבש כתונת פסים וכמו יוסף הוא עזר, במקרה שלו, לבני עמו לפני ואחרי שנתפס. כבעל אמונה מוצקה הצליח להפיח תקווה ואומץ בסובבים אותו גם בימים החשוכים ביותר.

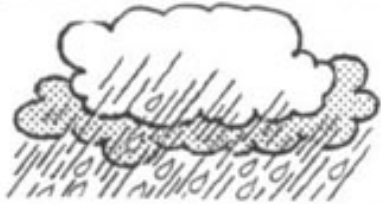
מחתיים עשרה בטבת, יום הקדיש הכללי, רשימה צנועה זו מוקדשת לעילוי נשמת אבי מורי נתן קאסוטו הי"ד ודודי היקר שאול קמפנינו הי"ד, יחד עם כל ששת מליוני ההרונים על קידוש ה', תהינה נשמותיהם צרות בצרור החיים.

הנה קאסוטו-צברון.

דבר הצרכת

אף שעלוננו עוסק בדרך כלל בעיקר בהווייה הקיבוצית בסעד, אי-אפשר בשבוע כזה שלא להתיחס לימי ההמתנה מורטי העצבים שעברו עלינו השבוע בציפיה לפריצת דרך ולשחרורו של גלעד שליט. ימים ארוכים אלה מצטרפים לשנים ארוכות של סבל שעוברת משפחת שליט, וכעת קשה עוד יותר כשנראה שהאופק קרוב כל כך, ועם זאת כל יום מביא עמו עיכובים נוספים. מי ייתן ונזכה לראות את גלעד שליט חוזר לחיק משפחתו בריא ושלם במהרה!

בעקבות עצירת הגשמים, התחלנו ביום ראשון להוסיף "עננו" בתפילה. ניצנים ראשונים של גשם ירדו ביום שלישי (כ 7 מ"מ), נקווה לימי גשם רבים נוספים שיבואו.

יום א' הקרוב הוא עשרה בטבת. בגליון זה קושרת שושנה עברון בין פרשת השבוע לעשרה בטבת, ומחול אפרים מביא לנו רשמים ממסעו לפולין. **עוד בעלון – פינה חדשה בשם "מדברים מהשטח".** בפינה זו נשתדל להביא קצת ממה שעושים צעירינו היקרים הפזורים ברחבי הארץ – במכינות, מדרשות וישיבות, שירות צבאי לאומי ועוד (ותודה לקוראת אפרת שלומי על הרעיון). קריאה נעימה!

הודעות:

יביום ראשון בשעה 11.00 יתקיים טקס עשרה בטבת באולם הספורט בבית הספר הציבור מוזמן. בבקשה להקדים ולהגיע עד 10.55. צוות בית הספר וכיתה ז'.

לציבור נשות סעד: לתשומת ליבכן,

בשבת "יוחיי" לא תתקיים קריאת תורה ותפילת נשים.

קריאת התורה תתקיים אי"ה בשבת פר' "יתרו", כב' שבט, 6.2.2010 להתראות, המארגנות.

תודה!

לחברות וחברי קיבוץ סעד,

אנו מודים לכם על העמידה לצידינו, ועל התמיכה בה זכינו בעת האבל על אמנו ז"ל, שאהבה את הקיבוץ ואת חבריו.

יהי רצון שנזכה לשמוח עמכם,

משפחת קראוס.

מצפה הצורמה קראי הזמן - פאנאי או פאפא?

בניגוד לגישה הפרטנית המתייחסת לפרשות השבוע בגישה נקודתית, כל פרשה בפני עצמה, רואה אני רצף היסטוריוזופי בפרשות החל מפרשת "תולדות" ועד פרשת "ויחי" בספר בראשית, בו מתברר לנו מהסיפור המקראי, כי לכל מעשה תרמית – ללא קשר למידת הצדק שבו, יש גם תוצאות שליליות.

אני מבסס עמדה זו על פרשת חייו המיוסרים של יעקב, בניגוד לחיי אבותיו אברהם ויצחק, ואני תולה זאת במעשה התרמית של רבקה ויעקב בגניבת הבכורה. לדעתי, יצחק הכיר היטב את בניו והעריך את יעקב כבן התם, איש הרוח, שאותו הוא הועיד לרשת את ברכת אברהם, בעוד שאת הבן עשו הוא העריך כאיש החומר, שלו הועיד את הברכה החומרית, מה גם שעשו היה למורת רוח להוריו בשל קחתו לנשים את בנות חת. לכן היה זה שקר ללא הועיל, עליו נענש יעקב במרחב זמן של 113 שנים בשורה של אירועים קשים, החל מהפרידה מבית אביו וממולדתו ועד לסוף חטוב – בו הוא שב ופוגש את בנו יוסף. והרי האירועים:

1) מעשה התרמית שהערים לבן על יעקב – בהחליפו את רחל בלאה.

2) הנסיון של לבן להונות אותו במתן שכרו בצאן העקודים והטלואים.

3) התרפים שגנבה רחל – ושילמה על מעשה זה בחייה.

4) פרשת דינה.

5) חילול יצועו ע"י ראובן.

6) העונש הנורא מכל - מכירת יוסף.

רצף האירועים הקשים שעברו על יעקב – משמשים הוכחה לכך שדעת ההשגחה לא הייתה נוחה ממעשה התרמית בפרשת גניבת הבכורה.

גם רבקה נענשה בכך ששמה לא הופיע יותר במהלך הפרשות, ורק המינקת שלה – דבורה – מוזכרת שהיא מתה ונקברה תחת עץ האלון, שעל כך נקרא שמו "אלון בכות".

כפי שאנו רואים, מתייחס המקרא לשקר בשלילה מוחלטת, אך ישנם מקרים המצדיקים את השימוש בו – למען השלום. לדוגמא, בסיום פרשת ויחי, כאשר לאחר מות יעקב חששו האחים כי עתה ישטום אותם יוסף וישיב להם על כל הרעה שעשו לו, אז הם משקרים שאביהם ציווה לפני מותו שישא את פשע אחיו, והוא מרגיע אותם: "ואתם חשבתם עלי רעה, אלוקים חשבה לטובה".

אמת מארץ תצמח – וצדיק באמונתו יחיה

תהלים, פ"ה יב חבקוק פ"ב ד'

משה בן-33

ליוכבד גולד

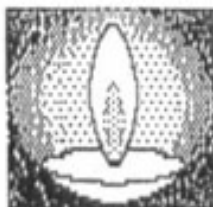
ולכל המשפחה

ברכת מזל טוב לבבית

לבר המצווה של הנין יותם

נכד של נעמי אייזנר

המסע לפולין

אני, מחול אפרים, ושובל כהן יצאנו יחד בקיץ האחרון למסע לפולין ביחד עם המחזור שלנו, מחזור נ"ב. המסע טמן בחובו המון חוויות, חלקן עצובות, חלקן מזעזעות למראה ולשמע וחלקן עוררו בי בלבול ואפילו תסכול ובכי. היו במסע גם חוויות משמחות כמו ריקודים ושירה, חוויות שקשרות לצד הרוחני, שתרמו גם לגיבוש הקבוצה.

בפולין ביקרנו בבתי כנסת, בתי קברות, מחנות השמדה, גטאות, יערות ואנדרטאות. אחת ממטרותיו של המסע הייתה לגרום לנו להתחבר לצד הרוחני שבנו, בעזרת טקסים ושיחות, ולא רק לבקר במקומות ולראות ולשמע הוכחות יבשות.

מסע זה גרם לכולנו להתבגר ולהיות יותר מודעים לעמנו, וגם להכיר צדדים חדשים ומפתיעים אצל כל אחד ואחד מאיתנו. כמובן שיש את המקומות שיזוזו לך איזשהו בורג לא קטן במוח, עקב ההוכחות המזעזעות. אני חושב שהמסע הזה גרם לכולם להסתכל אחרת על הצבא, ולהבין כמה זה חשוב להתגייס עבור מדינתך, ולראות שיש לנו לאום להגן עליו.

אני ממליץ בחום לכל נער ונערה שיגיע לכיתה י"א מקיבוץ סעד ובכלל, לצאת אל המסע, כי בשבילי זו הייתה חוויה שלא אשכח כל חיי.

נחל אפרים.

מדברים מהשטח - מכינת צה"ל

מכינת צה"ל, המכינה שאנחנו נמצאות בה השנה, היא מכינה קדם צבאית לבנות דתיות במשואות יצחק. זוהי השנה הרביעית של המכינה אשר הוקמה מטעם מרכז יעקב הרצוג והיא יחידה מסוגה בארץ. המכינה משלבת בין לימודי קודש וחיים דתיים, בדומה למדרשה, ובין חיי קבוצה, עשייה חברתית, הכנה לצבא והתנדבות בדומה למכינה מעורבת.

סדר היום שלנו הוא פחות או יותר כך:

בשעות הבוקר יש לנו שיעורי קודש, בין השאר - חסידות, גמרא, תנ"ך והלכה. בשעות הצהריים יש לנו שיעורים כלליים, בין השאר - חברה וכלכלה, היסטוריה, קולנוע ותיאטרון. בערב יש לנו פעילויות חברתיות שונות.

במסגרת ההכנה לצבא אנו נפגשות עם אנשי צבא וחילות שונים במטרה לכוון כל אחת ואחת לתפקיד המתאים עבורה. בנוסף מתקיימים שיעורי כושר קרבי לבנות פעמיים בשבוע.

הדגש העיקרי בהכנה לצבא הוא נתינת כלים להתמודדויות של בת דתית בצבא.

במסגרת המפגש עם החברה הישראלית, אנו יוצאות במהלך השנה לארבע סדרות באזורים שונים בארץ (נגב, מרכז, יו"ש וצפון). בסדרה הראשונה שעברנו היינו בנגב ושם נפגשנו עם אנשים וגופים שונים:

בדואיות מלקיה, קהילת העבריים מדימונה, כפרי סטודנטים, אנשי הגרעין התורני בשובה וחוות בודדים ליד שדה בוקר. סדרה זו היא רק דוגמא אחת להיחשפות שאנו עוברות במכינה לאנשים ומקומות הקיימים בארץ, שמטרתה לחקנות לנו כמה שיותר ידע על המתרחש בחברה שלנו, החברה הישראלית.

אור זיוון וליף ס"ש.

פיזור איבדה ב-3 מיליארד דולר משויה

סוכנויות הידיעות

קנייתיה של פיזור האמריקאית צנחו אתמול עם פתיחת הסחר בוול סטריט ביותר מ-15% – תוך מחיקת קרוב ל-30 מיליארד דולר משווי השוק שלה. זאת לאחר שהודיעה על ביטולה של התרופה הניסיונית החשובה ביותר שלה. התרופה, שנועדה להעלות את רמתו של הכולסטרול הטוב, הייתה אמורה למלא את החלל שייוותר בעוד שנים אחדות כאשר יפקע הפטנט של פיזור על קליפיטור – תרופת הכולסטרול הנמכרת ביותר בעולם, המניכה ליצרנית הכנסה של כ-13 מיליארד דולר בשנה. פיתוח התרופה הופסק בעקבות מותם של פציינטים שהשתתפו בניסוי פיזור השקיעה בתרופה החדשה כמיליארד דולר והציפייה ממנה היא להכנסה שנתית של 20 מיליארד דולר.

יצירה מקומית

ועוד מעטו של חברנו יורם קימלמן, הכותב סיפור מקורי בעקבות כתבה בעיתון, והפעם – בעקבות ידיעה על המצב הכלכלי.

אנו מזכירים כי כותבים נוספים המעוניינים לרענן את יצירותיהם מן המגירה – מוזמנים לפנות למערכת (חשוב: הכתיבה לא חייבת להיות בעקבות מאמר מן העתון, כמו אצל יורם, זה יכול להיות שיר או סיפור קצר בנושא חופשי, לבחירתכם!).

ידיעות ---
2006

הסיפור האמיתי: הכולסטרול הרע

כריס נכנס למשרדו בבוקר יום שלישי. היום שלא כמו בכל יום, הוא לא יגלה את הנוף הנשקף מחלון משרדו בקומה ה-37 ע"י הזת הווילון במתג החשמלי. הוא יביט במחשב ויתלבט אם להדליק אותו בכדי לעבור על המיילים, או בעצם לבדוק אם המייל הגורלי חרץ את דינו. לאחר מכן יגש לחלון במטרה למשוך את הזמן, יסיט את הווילון במו ידיו כמו שבני תמותה אחרים עושים במשרדיהם המאופקים, וייראה את אותו הנוף שראה בימים מבטיחים יותר. גושים של בנייני ענק, זרועים בגורדי שחקים ומסתיימים בכחול של הנהר. זה הנוף עליו שילמו בעלי החברה במיטב כספם כך שיוכל ליהנות ממנו בזמן שהתייש את מוחו בחישובים ותכנונים. הוא בחר את משרדו בקפידה בקומה הנכונה, מספיק גבוה מעל להמון והרעש, ומצד שני לא גבוה מדי, כך שיוכל לשמור על קשר ולזהות את הקורה על הקרקע. לזהות אנשים וחפצים. זה חשוב מדי פעם לדעת מה קורה למטה, זה מאורר את הראש, ועכשיו זה מה שהוא צריך. הזמן עובר, והוא אוזר אומץ וניגש אל המחשב. מייד לאחר ההדלקה סמל "פיזור" מתנוסס בגאון. הוא מבצע תרגילי לוליינות על המסך מדי פעם וחוזר למצבו המקורי, מן תעלול של מתכנת מחשבים שחייב להיות יצירתי יותר מזה שעובד לצדו. המייל חיכה לו בשלווה, בלחיצת עכבר קטנה התגלתה האמת הנוראה, עוד שלושה חולים מסרו את נשמתם על מזבח הניסויים שהקים. רק רצו להוריד את הכולסטרול ולהרוויח את עלות הכדורים, אולי אין להם ביטוח בריאות, מי יודע... עכשיו זה ברור, התרופה לא תצא לשוק. לחברה אין בשורה לציבור. הפטנט הקודם יגמר בעוד חצי שנה, וזה שתכנן נגמר ברגע זה. הוא מיותר לחברה, ויותר מכך, הוא המיט עליה אסון. 30 מיליארד יימחקו בעוד כשעתיים משויה, והיא בדרך למטה, להתרסקות. זה הנוף שהוא בחר, בזמן שחיזרו אחריו שיעזבו את משרתו הקודמת. גם אשתו השתתפה בחגיגה, היא בחרה את העיצוב והרהיטים. ברגע זה היא מתכננת את החופשה השנתית ומזמינה קראון אצל חבר של אחיה. והנוף קורא אליו שיהנה ממנו באמת. לא סתם במבט חטוף. הוא מבקש שינשום כל פיסת אוויר ויפרוש את ידיו לצדדים. שיקרא בקול גדול כמו שאהב לעשות כשניהל את ישיבות הצוות, והראה דיאגרמות ההולכות לכיוון אחד, למי שפקפק בתחזיותיו. אין עוד חברה שתצצה לראות דיאגרמות אם יכין בעתיד. אשתו כבר לא תתגאה בו. אף אחד לא יעשה לו מסיבת פרידה, והוא יעוף כציפור.

התנועה – "ואף על פי כן נוע תנוע".

התנועה – "ואף על פי כן נוע תנוע".
אז מה הם עושים שם בדובנוב 777? האם באמת צריך אותם! האמת ניתנת להאמר, הקיבוצניק מן השורה לא חש תמיד את הצורך בתנועה. המהדרין, הקוראים את עמודים, נחשפים אחת לחודש לתחומי עשייה רחבים, אך כתמיד רק מי שמכיר מקרוב, יודע להעריך נכונה את חשיבות ההשקעה שמשקיעים פעילינו בתנועה. הקבה"ד, למרות גודלו הזעיר ביחס לכל גוף ציבורי או פוליטי, איננו "נמר של נייר" כלל וכלל. קבה"ד נחשב לפורץ דרך בציבוריות הישראלית בלא מעט תחומים, וקולו חשוב בנושאים רבים. ברור לכל בר-בר, שהקיבוץ הבודד יונק בעקיפין או במישרין את כוחו ורוחו מהתנועה, גם אם ביום-יום לא תמיד נראה הדבר על פני השטח.

תנועת הקיבוץ הדתי מכנסת אחת לחמש שנים לערך את מועצת התנועה שהינה הגוף העליון לקבלת החלטות תנועתיות. בפעם הקודמת, במועצת מעלה-גלבע, דובר רבות על "המעגלים" השונים בתנועה: המעגל השיתופי, המתחדש, וכל מה שביניהם.

ב כה-כו' שבט (9-10 לפברואר), בקיבוץ שדה אליהו תתכנס שוב המועצה. לכל קיבוץ מספר צירים ביחס לגודלו. לסעד 9 צירים. (כל המשוניין להיות ציר- מוזמן לבוא אלי ולהציע עצמו. האסיפה תבחר את ה-9 שיקבלו את מספר הקולות הגבוה ביותר).

אז על מה הולכים לדבר שם? בגדול- על ארבעה נושאים, השניים הראשונים – טכניים:

א. אישור תקנון הקיבוץ הדתי. ב. בחירה מחודשת של מוסדות: ועדת המשק, והועדה הרעיונית-מדינית (במילים פשוטות – הועדה הפוליטית). מי שמעוניין להציע עצמו גם כאן- מוזמן, ואעביר את שמו ישירות לקבה"ד. באותה הזדמנות תיבחר גם המזכירות המורחבת מחדש.

שני הנושאים הבאים הם המרכזיים במועצה ויתפסו את רוב סדר היום-

ג. מהקיבוץ כלפי פנים – "ישוב אחד, קהילה מגוונת" – איך אפשר להישאר קיבוץ כשיש מסה גדולה של מתישבים שאינם חברי קיבוץ? עיסוק בשאלת המורכבות בחיי הקיבוצים אשר חלקם הגדול מכיל בתוכם גם תושבים, חברים בעצמאות כלכלית, מתיישבי הרחבה קהילתית וכדומה. ניסיון לראות כיצד מחברים את כל הקהילה, ומצליחים להמשיך להיות קיבוץ אחד, הממשיך להזדהות עם ערכי הקיבוץ הדתי, על אף הגיוון באוכלוסייה. במה באה לידי ביטוי הזדהות זו? האם יש לשתף גם את התושבים בתשלום המס התנועתי-המשקף את העשייה התנועתית, והפעלת הפעילים השונים! ועוד...

ד. מהקיבוץ החוצה – "ממעגלים מתרחבים, לתנועה רחבה" – דיון בהצטרפות מושבים שיתופיים (בני דרום, משואות, ניר עציון, שדמות מחולה) לתנועת קבה"ד. האם לצרף גם ישובים אחרים שאינם שיתופיים, אבל מזדהים עם הדרך? היכן הגבול בעצם? מתי הצטרפות וגידול הנותנים כח, עוצמה וחשפעה, עלולים לעמעם את הצבע המיוחד של הקבה"ד?

במהלך הכנס נפגוש את שר החקלאות (שלום שמחון), את רשם האגודות השיתופיות, את מוקי צור, ואת שר המדע פרופ' דניאל הרשקוביץ (חבית היהודי).

בקרב תוזמן מזכירות הקיבוץ הדתי, ובראשה נחמיה, כדי לפגוש את הציבור, ו"לחבר" אותו לסוגיות הללו. כאמור חברים המעוניינים להשתתף כצירים – נא לפנות אלי בהקדם. תושבים (שלמרות שלא יכולים להיות בעלי זכות הצבעה) המעוניינים בכל זאת להיות שותפים במועצה – מוזמנים גם הם לפנות אלי.

ובחלקת האלוקים הקטנה שלנו :

ממדי"ם - בשעת כתיבת שורות אלה- מתבררת זהותו של הקבלן הראשון (מתוך שניים), שזכה במכרז לבניית הממדי"ם. קבלן זה יחל עבודתו באיזור הצפוני של סעד- מהשער ודרומה עד לכביש היורד מבית בוקי, לבית הכנסת ומטה. תחילת עבודה – מתוכננת בעוד כשבועיים (אשרי המאמין...). אנו נערכים להתארגנות נכונה של צירי התנועה שיגרמו נזק מינימלי, וכן לפיקוח על פועלי הקבלן. בין השאר נבקש חברים וותיקים שיסכימו להוות מעין פקחי שטח שיציגו נוכחות בשעות השונות של היום. כמו כן נבדקת האפשרות לשכור שומר מחברת שמירה לבדיקה ביטחונית של הכנסים בבוקר, נוכחות בחלק מהיום, ומעקב אחר יציאת כל הפועלים לעת ערב. חוראות לציבור על סמך ניסיון אחרים נוציא באופן מפורט, עם תחילת העבודה.

בית הספר החדש - גם כאן בימים הקרובים תחל העבודה. סוכמו עם הקבלן (אסו"ם משדרות) כל הפרטים הנוגעים לעבודה מול הקיבוץ. כללית-האתר החדש יגודר, ובינתיים הכביש העוקף וגדר הבטחון של הקיבוץ תוסט פנימה לתוך ארץ הצבי. לצערנו, אין אפשרות גישה לאתר מאזור צומת בארי, ועל כן כלי הרכב והמשאיות של הקבלן יסעו דרך הכביש העוקף, ירדו לשביל הכורכר באזור בית אפרים גולן, ויסעו צמוד לגדר, עד מול בית יורם פולק ומשם יעלו חזרה על הכביש העוקף. נקווה שהנזק שיגרם לתשתיות יהיה קטן.

ועוד - ב-60 שניות, ושתי שורות

זהירות - סכנה! - מחלקת התברואה של המועצה מודיעה שבכל ערב בשבוע הבא יפוזר רעל באזור משק-חי בגין חבורת כלבים משוטטים "המבלה" שם כל לילה. בעלי הכלבים - שתמיד צריכים להיות קשורים - הקפידו שבעתיים.

יעץ הבטיחות - גואל סעת, מקיבוץ ניר יצחק יחל לעבוד בתחילת ינואר, וסוף סוף נוכל לקדם נושאי בטיחות שעל הפרק.

חדר הכושר - מסתיימת בניית המקלחות. החל מינואר התשלום יהיה דרך מנוי . 50 ₪ מנוי חודשי, לפעם בשבוע, 110 ₪ מנוי חודשי לפעמיים בשבוע ומעלה. בימים הקרובים נחל להיעזר ביועצת עסקית לפיתוח המקום.

תוכנית ניסן - לתלמידי ישיבה ותלמידות מדרשה מחו"ל, "בין הזמנים" בניסן- גם השנה נשמח לארח אצלנו, כדאשתקד.

שבת ויקהל - פקודי - נארח אצלנו חיילים/ות במהלך קורס הגיור הצבאי. רשמו לפניכם. לקראת המועד- נפרסם ונבקש משפחות אירוח.

תהליך "על טעם ורוח" - זהותנו הדתית- תזכורת- סוף שבוע פרשת שמות (כא-כג טבת, 5-7/1) יוקדש לנושא. הישאר עימנו, פרטים יבואו.

וכרגיל **נסיים בשמחה** - בשעה טובה התבשרנו שיהודה לב ועדן אלון (שלוחות) הודיעו על נישואיהם בתאריך כא' סיוון, בשלוחות. מזל טוב לשעיה ואביבה ולבני המשפחה.

באת life, אפר life!

"לעזור לאחר זה כמו חלום, זה נותן לי הרגשה טובה וסיפוק גדול לדעת

שאני יכול גם לתת ולא רק לקבל"

הקיבוץ הדתי

אנו, חברי גרעין "נדב" (שנקרא ע"ש רס"ן נדב מילוא שנהרג בפעילות מבצעית בלבנון) פועלים זאת השנה השנייה בעיר שדרות. אנו נמצאים במסגרת "שנת שירות" (התנדבות) של הקיבוץ הדתי שבסיומה נתגייס כולנו לצבא או לשירות לאומי. במסגרת שנה השירות אנו פועלים בכמה תחומים שונים בעיר שדרות:

בשעות הבוקר אנו עובדים בשני בתי ספר בעיר- בית הספר היסודי "הרא"ה" ובתיכון המקיף הדתי "אמי"ת".

בבתי ספר אלו, לומדים תלמידים המגיעים מהשכבות הסוציו-אקונומיות הנמוכות בעיר.

בבתי הספר אנו מלווים פרטנית את התלמידים ומכינים פעילויות כיתתיות וכלליות.

בשעות אחר הצהריים מפעיל הגרעין שתי מועדוניות עצמאיות שמנוהלות ע"י חברי הגרעין ברחבי העיר. בנוסף, משתלבים חלק מחברי הגרעין בצוותים של מועדוניות קיימות.

במועדוניות מקבלים הילדים עזרה בשיעורים וקידום לימודי, ארוחה קלה, פעילויות מעשירות ומהנות, ובעיקר הרבה יחס חם, אוהב, תומך ומתעניין. בתקופת הלימודים פועלות המועדוניות כל יום לאחר בית הספר בשעות אחר הצהריים ובמהלך החופשות מבית הספר נפתחות המועדוניות גם בשעות היום.

מלבד העבודה השגרתית אנו מנסים ליצור קשר עם בני הנוער והמשפחות בעיר באמצעות פרויקטים ופעילויות שמתקיימות אחת לשבועיים בערבים ולקראת חגים.

אנו יוצרים קשר אישי קרוב עם המשפחות בעיר ומתארחים בבתיהם בשבתות ובימי חול.

לפעילות הגרעין בעיר ישנה חשיבות רבה בכך שאנו מזדהים עם תושבי העיר ומעניקים להם את התחושה האמיתית שהם לא לבד ושכפת לנו ממצבם.

במהלך עבודתנו בשדרות אנו נחשפים למגוון שכבות שונות בחברה הישראלית ומשתדלים ליצור עבור הילדים והנוער משכבות אלו סביבה תומכת ודואגת ולהטמיע בהם ערכים כגון אמונה בעצמך, אהבת הארץ, ערבות הדדית, שירות צבאי משמעותי ודבקות במטרה.

החיים בתוך הגרעין לא תמיד פשוטים ולכל אחד קשיים משלו- לחלקנו קשה לחיות רחוק מהבית, חלקנו לחוצים מהמצב הביטחוני, ומעבר לכך לעיתים אנו נתקלים בחוסר שיתוף פעולה הן מצד הצוות בבתי הספר והן מצד הילדים. אבל רוב הזמן אנחנו מלאי סיפוק.

הגרעין פועל מטעם הקיבוץ הדתי ונתמך ע"י עמותת "אפיקים בנגב" הפועלת רבות למען העיר שדרות. לצערנו, נקלעו שני ארגונים אלו לקשיים כלכליים שלא מאפשרים להם את המשך קיומו ופעולתו של הגרעין גם בשנה הבאה. חשוב לציין שעיריית שדרות מסרבת להעניק לגרעין תמיכה כלכלית שתאפשר את המשך פעולתו בעיר.

אנו דואים בסגירת הגרעין פגיעה ישירה בילדים, בנוער ובכל המשפחות והמסגרות בהם פועל הגרעין. הילדים הנמצאים במועדוניות לא יוכלו לקבל את המענה שמעניקה להם המועדונית, הן בצד הלימודי והן בצד החינוכי-חברתי, בשום מקום אחר ועבודה ומאמץ של שנתיים שלמות עלולות לרדת לטמיון.

על מנת שיתאפשר קיומו של גרעין "נדב" גם בשנה הבאה אנו זקוקים לתמיכה כלכלית, בתקווה שנוכל להמשיך לפעול ולתרום עוד שנים רבות וטובות.

נשמח אם תענו לבקשתנו אם יש בידכם את הרצון הטוב והיכולת לכך.

ניתן ליצור עימנו קשר בכתובת המייל: shahark7@gmail.com

ובטלפון מספר: 052-3934627 (שחר קסלר) 052-6200144 (נבות מילר)

בתודה מראש,

גרעין "נדב" שדרות.

